ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Είναι απολιτίκ το ΠΟΤΑΜΙ;

Γράφει ο **Νίκος Ξηρουδάκης**

Το ΠΟΤΑΜΙ διεκδικεί βραβείο για μια παγκόσμια πρωτοτυπία: Το πρόγραμμά του θα μας το παρουσιάσει αφού πρώτα γίνουν οι εκλογές! Μοιραία λοιπόν μέχρι τότε, τον τόνο τον δίνουν οι …ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ του.

Ένας από τους 42 που 'τους πήρε το ΠΟΤΑΜΙ' στο ευρωψηφοδέλτιό του, είναι και ο καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών Σταύρος Τσακυράκης. Όπως δηλώθηκε, είναι ένας από αυτούς που ενέπνευσαν τον άλλο Σταύρο, τον Θεοδωράκη, να προχωρήσει σ' αυτήν την κίνηση.

Θέλοντας επομένως κανείς, να πληροφορηθεί για τις θέσεις και το πολιτικό στίγμα που …εκπέμπει το ΠΟΤΑΜΙ, πρέπει να ανατρέξει σε κείμενα και απόψεις αυτών που ενέπνευσαν τον εμπνευστή του. Θα διαπιστώσει τότε, ότι κάθε άλλο παρά απολιτίκ είναι οι θέσεις τους.

Το ΠΟΤΑΜΙ και τα …κακώς κείμενα!

Σε παλαιότερο κείμενό του με τον τίτλο: Κίνημα των 10: Περικοπές στο κράτος πρόνοιας, στην ιστοσελίδα protagon.gr, ο Σταύρος Τσακυράκης στηλιτεύει τα κακώς κείμενα της ελληνικής κοινωνίας και παραθέτει τον δεκάλογο που κατά τη γνώμη του θα μας κάνει καλύτερους.

Εκεί, τον Απρίλιο του 2011 –με κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου- λέει μεταξύ άλλων και τα εξής:

> «Διάφοροι βουλευτές έχουν ηθικό πρόβλημα με τον τζόγο, άλλοι εθνικό πρόβλημα με την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, μερικοί δεν θέλουν ενοποίηση των σχολείων, άλλοι δεν θέλουν την ενοποίηση νοσοκομείων. Αυτή η ακατάσχετη αερολογία που στέλνει τον λογαριασμό στη Μέρκελ θα σταματήσει μόνο αν απαιτήσουμε από τους πολιτικούς επιχειρήματα και **δεν ξεχνάμε τα λόγια τους**

μέχρι τις επόμενες εκλογές.»

Ας ακολουθήσουμε την προτροπή του. Μια που έρχονται εκλογές, ας σταθούμε λίγο σ' αυτά που έλεγε παλαιότερα ο σημερινός υποψήφιος ευρωβουλευτής.

'Αερολογία' το ηθικό πρόβλημα με τον τζόγο. 'Αερολογία' η αντίθεση στην εκποίηση της δημόσιας περιουσίας...

Πίσω από τον ευφημισμό της 'ενοποίησης' των νοσοκομείων και των σχολείων, δύσκολα κρύβονται η διάλυση της Παιδείας και της Υγείας, οι απολύσεις, η ανεργία και ο κοινωνικός πόλεμος που με δραματικό τρόπο βιώνουμε στις μέρες μας. Έχει και παραέχει θέσεις ο υποψήφιος του Ποταμιού, μόνο που δεν φέρνουν τίποτα καινούργιο. Ο στόχος είναι δηλαδή, για να παραφράσουμε τον Κλαούζεβιτς, η συνέχιση της [ίδιας] πολιτικής με άλλα πρόσωπα και μέσα.

Ο λόγος όμως, και πάλι στον καθηγητή, που στη συνέχεια του άρθρου του βγαίνει από δεξιά στον –αντιμνημονιακό τότε, μην ξεχνάμε- Σαμαρά και ζητάει μέτρα για άλλα δέκα χρόνια (οι υπογραμμίσεις δικές μας):

> «Η κυβέρνηση έχει σοβαρές αδυναμίες στην υπεράσπιση της πολιτικής της. Είναι συνεχώς σε άμυνα. Τρέμει μπροστά στον κάθε δημοσιογράφο που την ρωτά αν θα πάρει κι άλλα μέτρα αντί να πει «αφήστε τις ανοησίες, **φυσικά και θα πάρουμε κι άλλα μέτρα, συνεχώς θα παίρνουμε μέτρα τα επόμενα δέκα χρόνια».** [σ.σ.: Όλα αυτά περί 'φθαρμένων' λοιπόν που 'μας οδήγησαν εδώ', είναι για τα μάτια... Η κριτική στην κυβέρνηση Παπανδρέου εντοπίζεται στην μη επαρκή υπεράσπιση της -ορθής- πολιτικής της...] Ρίχνει το φταίξιμο στην τρόικα, λες και αυτή τρίβει τα χέρια της με την ευκαιρία που της παρουσιάσθηκε να δανείσει την Ελλάδα. Οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις φαίνεται να επιβάλλονται με το ζόρι ενώ στην πραγματικότητα έπρεπε να τις είχαμε κάνει πριν από χρόνια. Το χειρότερο

είναι ότι ανέχεται μερικοί να το παίζουν κοινωνικά ευαίσθητοι και άλλοι ανάλγητοι. Ο κ. Γ. Παπακωνσταντίνου είναι ανάλγητος γιατί κόβει μισθούς και συντάξεις ενώ η κ. Β. Παπανδρέου (για να μην πούμε για τον κ. Σαμαρά) είναι κοινωνικά ευαίσθητη γιατί θέλει να «κουρέψει» το χρέος και να δώσει αυξήσεις.»

Αν καταλαβαίνουμε σωστά την αναφορά στον Γ. Παπακωνσταντίνου που έκοβε μισθούς και συντάξεις, δεν ήταν ...όλοι οι πολιτικοί κακοί, κατά τον ισοπεδωτικό σήμερα κύριο καθηγητή μας...

Στη συνέχεια το άρθρο υπερασπίζεται το ...'κίνημα των αποδείξεων' που εμπνεύστηκε ο Πάγκαλος (άλλη περίπτωση άφθαρτου αυτός...) και εκτρέπεται προς ...ευθυμογράφημα:

«- Λαϊκό κίνημα «πλήρωσε, πλήρωσε»

Είναι αφάνταστα τα στερεότυπα που εξακολουθούν να συνιστούν τη λαϊκή μας κουλτούρα. Η παγκόσμια πρωτοτυπία μας είναι ο συνδυασμός ενός **άγριου καταναλωτισμού** με **κομμουνιστική ιδεολογία.**

Αν η **Σοβιετική Ένωση** μπορούσε να δανειστεί τα λεφτά που εμείς δανειστήκαμε υποθέτω ότι το κομμουνιστικό καθεστώς θα επιβίωνε ακόμη. Το κράτος σαν αστείρευτη αγελάδα που μπορεί αιωνίως να δίνει γάλα χωρίς κανένας να την ταΐζει, εκφράζεται με το λεγόμενο κίνημα **«δεν πληρώνω, δεν πληρώνω»**. Στην πραγματικότητα πρέπει να αναπτυχθεί το λαϊκό κίνημα **«πλήρωσε, πλήρωσε»,** αυτό που έκανε κάποια δειλά βήματα με τις αποδείξεις και τώρα βρίσκεται σε υποχώρηση. Αν όλοι οι ακτιβιστές των διοδίων αποφάσιζαν να διαφυλάξουν τους πεζόδρομους της Αθήνας από τα αυτοκίνητα και τα μηχανάκια ή να καθαρίσουν τα πεζοδρόμια από το παρκάρισμα αναγκάζοντας την τροχαία να επιβάλλει πρόστιμα θα έδειχναν την κουλτούρα που πρέπει να αποκτήσουμε. Η πληρωμή των φόρων και γενικά η εκτέλεση των υποχρεώσεών μας πρέπει να γίνει δημόσια ηθική. Η κολακεία του λαού ότι δεν φταίει σε τίποτε, ότι παρασύρθηκε από τους πολιτικούς ή τις τράπεζες, από τους ξένους, ότι είναι γενικά αμέτοχος για το χάλι μας αποτελεί απλούστατα βαριά προσβολή στη δημοκρατία.»

Πέρα από την παρατήρηση ότι απουσιάζει χαρακτηριστικά η λέξη 'χρηματιστήριο', ούτε το ποιος πληρώνει τις τράπεζες με τα δάνεια που φορτώνεται, αναφέρει ο καθηγητής.

Επιπλέον, κανονικά σήμερα θα έπρεπε να οργανώνει καμπάνιες για να πληρωθούν οι χιλιάδες απλήρωτοι εργαζόμενοι. Αλλά ο δεκάλογος συνεχίζεται:

> **«- Εκποίηση δημόσιας περιουσίας και επιχειρήσεων**
>
> Για την εξυπηρέτηση του χρέους μας (ακόμη κι αν αυτό «κουρευτεί») είναι **αναπόφευκτη η εκποίηση δημόσιας περιουσίας.** Μερικοί διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους **μη τυχόν και ξεπουλήσουμε τα χρυσαφικά μας**. Δεν έχουμε χρυσαφικά ούτε φιλέτα (μακάρι να είχαμε και **να εξοικονομούσαμε περισσότερα χρήματα**). Έχουμε ελλειμματικές δημόσιες επιχειρήσεις, τις οποίες απλούστατα δεν μπορούμε να χρηματοδοτήσουμε γιατί δεν υπάρχουν δανεικά. Και μόνο η **απαλλαγή** από αυτές αποτελεί **ανακούφιση**.»

λέει ο Σταύρος Νο2. Και συνεχίζει:

> «Κάθε τόσο ακούμε ότι η παιδεία είναι **δημόσιο αγαθό,** το ίδιο και η υγεία, οι συγκοινωνίες, η ΔΕΗ, ο ΟΣΕ. **Και η πατάτα είναι δημόσιο αγαθό.** Μήπως πρέπει να εθνικοποιήσουμε και την καλλιέργεια πατάτας; Ο,τιδήποτε παράγεται σε μια κοινωνία αποτελεί κοινωνικό αγαθό. Το πρόβλημά μας είναι ότι κάθε τι που παράγει το δικό μας κράτος δεν είναι κοινωνικό αγαθό αλλά άγος.»

Άγος λοιπόν κάθε κοινωνικό αγαθό, και λύτρωση η απαλλαγή από το δημόσιο χαρακτήρα του. Επίσης, επειδή ίσως το έχει ξεχάσει ο Σταύρος Τσακυράκης, να του θυμίσουμε ότι τα κοινωνικά αγαθά και τον πλούτο, δεν τα παράγει το κράτος αλλά οι εργαζόμενοι με τον ιδρώτα τους.

Ας δούμε όμως τον εύγλωττο τίτλο από το επόμενο εδάφιο του νεοφιλελεύθερου ‘μανιφέστου’:

- Δραστική μείωση δαπανών στο κράτος πρόνοιας

Σήμερα δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να μειώσουμε δραστικά τις δαπάνες για παιδεία, υγεία, ασφάλιση. Ή θα το κάνουμε συντεταγμένα κόβοντας τις σπατάλες και επιμερίζοντας τα βάρη ώστε να μην εξοντωθούν οι οικονομικά ασθενέστεροι ή θα γίνει δια μιας με την κατάρρευση της οικονομίας μας. Αν συμβεί το δεύτερο οι δαπάνες αμέσως θα ελαχιστοποιηθούν με αποτέλεσμα την συντριβή της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού. **Οι συνδικαλιστικές μάχες είναι μέχρι τώρα μάχες οπισθοφυλακής για κεκτημένα που έχουν σαρωθεί από τα νέα δεδομένα.** Καμία μάχη δεν δίνεται για ουσιαστική κοινωνική αλληλεγγύη και δικαιοσύνη. Οι περικοπές πρέπει να στοχεύουν τους πιο ευνοημένους και να υπερασπισθούν το εισόδημα των πιο φτωχών.

Δεν λέει κάτι διαφορετικό από όλους τους πολιτικούς που κατά τα άλλα καταγγέλλει, αυτός και το ΠΟΤΑΜΙ του, για να ‘ξεπλύνει’ έτσι την πολιτική που υπηρετούν. Από αυτή την άποψη, το σλόγκαν είναι ειλικρινές: **“Το ΠΟΤΑΜΙ: ΠΟΛΙΤΙΚΗ χωρίς κομματικό παρελθόν”**

Προχωρούμε στο προτελευταίο εδάφιο του δεκάλογου (ολόκληρος εδώ):

- Καμία ανοχή στη βία

Η ανοχή στη βία κινδυνεύει να μας τινάξει στον αέρα. Κάθε εκδήλωση επιβολής (για να μην μιλήσουμε για τον πόλεμο στη Κερατέα), από τον αποκλεισμό των κρουαζερόπλοιων μέχρι τις καταλήψεις των υπουργείων και των δημαρχείων, έχει βαπτισθεί ανυπακοή και διεκδικεί την ανοχή μας. Μερικοί φαντασιώνονται κιόλας ότι όλη η Ευρώπη θα μιμηθεί τον παραλογισμό μας. Δεν υπάρχει καμία κοινωνία που μπορεί να αντέξει τον καθημερινό τσαμπουκά που επιδεικνύουμε (αν το είχαμε κάνει στη δικτατορία τότε η χούντα θα είχε πέσει πολύ πιο γρήγορα). Υπάρχει θέμα **καταστολής της βίας** και προτείνω **να αρχίσουμε** από την πιο παράλογη και αδικαιολόγητη εκδήλωσή της, τη βία στα γήπεδα.

Μάλιστα. Βία ο ‘αποκλεισμός των κρουαζιερόπλοιων’, όπως κομψά ονομάζεται ο αγώνας των ναυτεργατών. Βία η αντίσταση της Κερατέας, οι καταλήψεις και η ανυπακοή στην πολιτική που έφερε την κοινωνική καταστροφή. Στο στόχαστρο οι πολιτικοί, στο απυρόβλητο η πολιτική που εφαρμόζουν.

Η βία του κράτους, είναι μη ορατή για τον κύριο καθηγητή μας. Ακριβέστερα: την ίδια στιγμή που καταγγέλλει την ‘ανοχή στη βία’, όχι μόνο παραβλέπει και ανέχεται την κρατική βία που επιχειρεί να θωρακίσει τα συμφέροντα του Μπόμπολα, αλλά παρακινεί: «Υπάρχει θέμα καταστολής της βίας [όπως ο ίδιος την όρισε παραπάνω] και προτείνω **να αρχίσουμε** από τα γήπεδα»...

Πολύ καινούργιες οι νεοφιλελεύθερες ιδέες λοιπόν που κομίζει το ΠΟΤΑΜΙ και οι επιφανείς υποψήφιοί του. Το καλύτερο όμως, **το κορυφαίο,** το αφήνει για το τέλος ο ριζοσπάστης Τσακυράκης. Απολαύστε το:

- Αδελφοποίηση με τους Γερμανούς

Αν για διαφόρους λόγους είναι αδύνατο να κάνουμε τις αλλαγές που απαιτούνται υπάρχει μια ριζοσπαστική πρόταση που έχει μεν το φοβερό μειονέκτημα να μην εμπιστεύεται την ικανότητά μας να πράττουμε με αυτονομία, φαίνεται, όμως, αποτελεσματική. Θα λύναμε όλα τα προβλήματά μας αν **κάθε ελληνική οικογένεια προχωρούσε στην αδελφοποίησή της με μια γερμανική και ανέθετε σε αυτήν την πλήρη διαχείριση των οικονομικών της. Κάθε πρωί μέσω διαδικτύου ή τηλεφώνου θα έβγαινε το πρόγραμμα της ημέρας και το βράδυ θα γινόταν ο σχετικός έλεγχος.** Θα εξανεμίζαμε το έλλειμμα πιο γρήγορα από όσο υπόσχεται ο κ. Α. Σαμαράς. Με την **υπόδειξη των αδελφών μας** θα πληρώναμε όλοι φόρους και θα περιορίζαμε την **σπατάλη.** Αυτή η καθημερινή επαφή θα είχε ασφαλώς και γενικότερα ευεργετικά αποτελέσματα στην παιδεία μας, στο σεβασμό των συμπολιτών μας και στην επικράτηση του κράτους δικαίου.

‘Σπατάλη’ οι μισθοί και οι συντάξεις,
‘σπατάλη’ οι κοινωνικές δαπάνες…

Ένας Φούχτελ σε κάθε σπίτι! Την υποτέλεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την τρόικα και το κεφάλαιο, η ‘ριζοσπαστική’ πρόταση του Τσακυράκη την κόβει σε φέτες και την μοιράζει σε κάθε οικογένεια. **Είναι …αδελφοί μας οι Γερμανοί!** Έλεγε κάτι διαφορετικό ο (εξαιρετικός ηθοποιός) Δήμος Σταρένιος, στο ρόλο του ρουφιάνου των Γερμανών κατακτητών στη γνωστή κινηματογραφική ατάκα;

“Είναι φίλοι μας οι Γερμανοί… Σαν φίλοι ήρθαν”

Η εκχώρηση της πλήρους διαχείρισης των οικονομικών της κάθε οικογένειας, ο ‘περιορισμός της σπατάλης με υπόδειξη των αδελφών μας’ και ‘ο σχετικός έλεγχος’ από το κεφάλαιο, γίνεται ούτως ή άλλως, σε ευρύτερη κλίμακα, με την τρόικα και την πολιτική της ΕΕ και των κυβερνήσεών τους.

Το ευρώ μας βγάζει εικαστικά τη γλώσσα από το λογότυπο του Ποταμιού. Του Ποταμιού που, όσο κι αν παρουσιάζεται ως ‘θολό’, όσο κι αν επιφυλάσσεται να μας διαφωτίσει για το πρόγραμμά του **μετά** τις εκλογές, δεν είναι ‘βουβό’. Και θέσεις έχει, και απόψεις.

Πέρα από τη συμβολή του στην επιχειρούμενη αναδιάταξη του πολιτικού σκηνικού, πέρα από τις προφανείς εκλογικές σκοπιμότητες, έχει άλλη μία αποστολή: Να διαφυλάξει και να βγάλει ‘στεγνή’ από τη φθορά του πολιτικού προσωπικού, την πολιτική του καπιταλιστικού συστήματος που προσπαθεί να φορτώσει στους εργαζόμενους, τη νεολαία και τους ανέργους την βαθιά δομική κρίση του.